

Missie in het hart van het christelijk geloof

Broeders en zusters,

Ook dit jaar worden wij op Wereldmissiezondag uitgenodigd ons te verzamelen rondom de persoon van Jezus, “absoluut de eerste die geëvangeliiseerd heeft en de grootste” (*Paulus VI, Evangelii Nuntiandi, 7*), die ons voortdurend uitzendt om het evangelie van de liefde van God de Vader met de kracht van de heilige Geest te verkondigen. Deze dag nodigt ons uit om opnieuw na te denken over missie in het hart van het christelijk geloof. De Kerk is in haar wezen missionair; anders zou zij niet langer de Kerk van Christus zijn maar een beweging onder vele andere die hun doel snel bereiken en vervolgens verdwijnen. Daarom is het belangrijk onszelf enkele vragen te stellen over onze christelijke identiteit en onze verantwoordelijkheid als gelovigen in een wereld die gekenmerkt wordt door verwarring, teleurstelling en frustratie, en die verscheurd wordt door talrijke broederoorlogen waarvan vooral onschuldige mensen het slachtoffer worden. Wat is de basis van onze missie? Wat is het hart van onze missie? Welke zijn de wezenlijke houdingen die we nodig hebben om onze missie te kunnen uitvoeren?

Missie en de transformerende kracht van het evangelie van Christus, de Weg, de Waarheid en het Leven

1

De missie van de Kerk, gericht tot alle mensen van goede wil, is gebaseerd op de transformerende kracht van het evangelie. Het evangelie is een Blijde Boodschap die een aanstekelijke vreugde in zich draagt, omdat ze het nieuwe leven bevat en schenkt: het leven van de verrezen Christus, die ons zijn levengevende Geest schenkt en zo voor ons Weg, Waarheid en Leven wordt (*vgl. Joh, 14,6*). Hij is de Weg die ons uitnodigt hem met vertrouwen en moed te volgen. Wanneer wij Jezus volgen als onze Weg, ervaren we Waarheid en ontvangen zijn Leven, dat de volheid van gemeenschap met God de Vader in de kracht van de heilige Geest is. Dat leven maakt ons vrij van elke vorm van egoïsme en is een bron van creativiteit in liefde.

2

God de Vader verlangt deze existentiële ommekeer van zijn zonen en dochters, een ommekeer die zijn uitdrukking vindt in aanbidding in geest en waarheid (*Joh. 4,23-24*), door een leven geleid door de heilige Geest in navolging van Jezus de Zoon tot eer van God de Vader. “De heerlijkheid van God is de levende mens” (*Irenaeus, Adversus Haereses IV, 20,7*). Op deze manier wordt de verkondiging van het evangelie een levend en effectief woord dat tot stand brengt wat het verkondigt (*Jes. 55,10-11*): Jezus Christus, die voortdurend vlees wordt in elke menselijke situatie (*vgl. Joh. 1,14*).

Missie en de kairos van Christus

3

Bij de missie van de Kerk gaat het er dus niet om een religieuze ideologie te verspreiden en ook niet om het aanbevelen van een verheven ethiek. Veel bewegingen over de hele wereld inspireren tot hoge idealen of manieren om een betekenisvol leven te leiden. Door de missie van de Kerk verkondigt en handelt Jezus zelf voortdurend en daarmee is ze de kairos, dat wil zeggen het gunstige moment voor het heil in de geschiedenis. Door de verkondiging van het evangelie wordt de verrezen Jezus onze tijdgenoot, zodat diegenen die hem met geloof en liefde verwelkomen de transformerende kracht kunnen ervaren van zijn Geest die de

mensheid en de schepping vruchtbaar maakt, zoals de regen dat doet met de aarde. “Zijn verrijzenis is niet een gebeuren in het verleden; het bevat een levenskracht die de wereld heeft doordrongen. Waar alles dood lijkt, springen plotseling tekenen van de verrijzenis op. Het is een onweerstaanbare kracht” (*Evangelii Gaudium*, 276).

4

We moeten nooit vergeten dat “aan het begin van het christen zijn niet een ethische beslissing staat of een grootse gedachte, maar de ontmoeting met een gebeurtenis, met een Persoon, die aan ons leven een nieuwe horizon en daarmee zijn definitieve richting gaf” (*Benedictus XVI, Deus Caritas Est*, 1). Het evangelie is een persoon die zichzelf voortdurend schenkt en diegenen die hem ontvangen met nederig en daadwerkelijk geloof, steeds opnieuw uitnodigt zijn leven te delen door een daadwerkelijke deelname aan het paasmysterie van zijn dood en verrijzenis. Door het doopsel wordt het evangelie een bron van nieuw leven bevrijd van de heerschappij van de zonde, verlicht en getransformeerd door de heilige Geest. Door het vormsel wordt het een versterkende zalving die door diezelfde Geest, nieuwe wegen en strategieën wijst voor het getuigen en het nabij zijn. Door de eucharistie wordt het voedsel voor nieuw leven, een “medicijn van onsterfelijkheid” (*Ignatius van Antiochië, Ad Ephesios*, 20,2).

5

De wereld heeft het evangelie van Jezus Christus absoluut nodig. Door de Kerk continueert Christus zijn missie als de Barmhartige Samaritaan, zich bekommerend om de bloedende wonden van de mensheid en als Goede Herder, voortdurend zoekend naar degenen die dwalen over kronkelende wegen die nergens toe leiden. God zij dank zijn er veel belangrijke ervaringen die getuigen van de transformerende kracht van het evangelie. Ik denk aan de student van het Dinka-volk die ten koste van zijn eigen leven een student van de vijandige Nuer-stam redde, die op het punt stond te worden gedood. Ik denk aan de eucharistieviering in Kitgum in het noorden van Oeganda, een regio die geteisterd werd door gewelddadigheden en bloedige aanvallen van rebellen. Daar liet een missionaris de mensen de woorden van Jezus aan het kruis herhalen: “Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?”, als een uitdrukking van de wanhopige schreeuw van de broeders en zusters van de gekruisigde Heer. Voor de mensen was deze viering een immense bron van troost en moed. En we kunnen denken aan de vele, ontelbare getuigenissen over hoe het evangelie helpt om bekrompenheid, conflicten, racisme en tribalisme te overwinnen door overal en voor iedereen verzoening, broederschap en delen te bevorderen.

Missie zet aan tot een spiritualiteit van voortdurende uittocht, pelgrimage en ballingschap

6

De missie van de Kerk is bezield door een spiritualiteit van voortdurende uittocht. We worden uitgedaagd “uit de eigen gemakzucht naar buiten te treden en de moed te hebben naar alle randgebieden te gaan die behoefte hebben aan het licht van het Evangelie” (*Evangelii Gaudium*, 20). De missie van de Kerk moedigt ons aan een voortdurende pelgrimage te ondernemen door de verschillende woestijnen van het leven, door de verschillende ervaringen van honger en dorst naar waarheid en gerechtigheid. De missie van de Kerk vraagt een gevoel van constante ballingschap om ons ervan bewust te maken, in onze dorst naar oneindigheid, dat wij ballingen zijn op reis naar ons uiteindelijke thuis, balancerend tussen het “reeds” en “nog niet” van het hemelse koninkrijk.

7

Missie herinnert de Kerk eraan dat zij geen doel in zichzelf is, maar slechts een bescheiden instrument en bemiddelaar van het Rijk Gods. Een Kerk die op zichzelf betrokken is en tevreden met aardse successen, is niet de Kerk van Christus, zijn gekruisigde en verheerlijkte Lichaam. Daarom geven wij de voorkeur aan “een Kerk die gekneusd, gewond

en vuil is, omdat zij langs de straten is uitgetrokken, boven een Kerk die ziek is omdat zij gesloten is en uit gemakzucht zich vastklampt aan eigen zekerheden" (*ibid.*, 49).

Jonge mensen, de hoop van de missie

8

Jonge mensen zijn de hoop van de missie. De persoon van Jezus Christus en de Blijde Boodschap die hij verkondigde, blijven veel jonge mensen aanspreken. Zij zoeken wegen om zich met moed en enthousiasme in dienst te stellen van de mensheid. "We moeten erkennen dat [...] er vele jongeren zijn die zich solidair inzetten voor het leed in de wereld, en dat in verschillende vormen van actie en vrijwilligerswerk. Wat is het mooi dat jongeren 'pelgrims van het geloof' zijn, gelukkig omdat ze Jezus brengen in iedere straat, op ieder plein en in iedere uithoek van de aarde!" (*ibid.*, 106). De volgende gewone Algemene Vergadering van de Bisschoppensynode, die in 2018 zal worden gehouden met als thema "Jonge mensen, het geloof en roeping", vormt een welkome gelegenheid, om jonge mensen te enthousiasmeren voor de gemeenschappelijke missionaire verantwoordelijkheid, die hun grote verbeeldingskracht en creativiteit nodig heeft.

De dienst van de Pauselijke Missiewerken

9

De Pauselijke Missiewerken zijn een waardevol instrument om in alle christelijke gemeenschappen het verlangen te wekken om de eigen grenzen en de eigen zekerheden te overschrijden en af te breken, met als doel het verkondigen van het evangelie aan alle mensen. Door een in het alledaagse leven gewortelde diepe missionaire spiritualiteit en een voortdurende inzet voor het wekken van een missionair bewustzijn en enthousiasme, worden kinderen, jongeren, volwassenen, gezinnen, priesters, bisschoppen en religieuzen opgeroepen om een missionair hart in iedereen tot ontwikkeling te laten komen. Wereldmissiezondag, georganiseerd door het Missiewerk voor de geloofsverbreiding is een goede gelegenheid om het missionaire hart van alle christelijke gemeenschappen te verenigen in gebed, levensgetuigenissen en gemeenschap van goederen, en zo een antwoord te zijn op de enorme en zwaarwegende noden van evangelisatie.

Onze missie uitvoeren met Maria, Moeder van de evangelisatie

10

Broeders en zusters, laten wij ons in het uitvoeren van onze missie, inspireren door Maria, Moeder van de evangelisatie. Bewogen door de Geest verwelkomde zij het Woord des levens in de diepte van haar deemoedige geloof. Moge de Maagd Maria ons helpen, "ja" te zeggen, in het bewustzijn van de dringende nood de Blijde Boodschap van Jezus te laten weerklinken in onze tijd. Moge zij in ons een hernieuwde ijver opwekken om de Blijde Boodschap van het leven dat de dood overwint, aan allen te brengen. Moge ons, op haar voorspraak, de heilige vrijmoedigheid vervullen, die nodig is om nieuwe wegen te ontdekken om de gave van verlossing naar iedereen te brengen.

Uit het Vaticaan, 4 juni 2017, Hoogfeest van Pinksteren

Franciscus

Vertaling Missio vanuit de Engelse en Duitse tekst.